

[Jørgen Jensen]

ansætte mennesker. Derfor synes jeg, det er en lille smule dristigt at sige, at kommunisterne her prøver på at undergrave nærdemokratiet. Tværtimod har vi med vores holdning til bloktilskud og meget andet netop sagt, at der skulle være større muligheder for at ansætte flere.

Så er det blevet sagt, at meget allerede er i gang. Ja, det er da rigtigt, at vi kan notere, at der, siden vi fremsatte disse tanker første gang i en debat om beskæftigelsen, som vi rejste sidste år, på en lang række områder er kommet mere gang i tingene. For at gå de enkelte punkter igennem kan jeg nævne, at vi har peget på 20.000 flere ansættelser i den offentlige sektor, og vi har lige fået en opstilling fra regeringen om, hvor mange man påtænker at ansætte flere, og dér kommer man op på 38.000, så vidt jeg kan regne det ud. Alt det skulle jo betyde, at det ikke, som vi siger, bliver 105.000 flere i arbejde, men, hvis der var vilje til at gennemføre det, vi har foreslået her, nærmere bliver 120.000 flere i arbejde.

Må jeg så lige til dem, der har talt så meget om overarbejde og forbud, sige, at det gamle krav om forbud mod overarbejde ikke forhindrer dispensationer. I bemærkningerne til pkt. 5 taler vi netop om de nødvendige undtagelser. Det er den eneste måde at administrere sådan et forslag på.

(Kort bemærkning).

Honoré (KrF):

Hr. Jørgen Jensen kritiserede det indlæg, jeg holdt på kristeligt folkepartis vegne, som var ret kritisk over for det kommunistiske forslag. Et af hr. Jørgen Jensens kritikpunkter var, så vidt jeg forstod, at kristeligt folkeparti havde fremsat et lovforslag, der havde med hunde at gøre, og så vidt jeg forstod, gik kritikken på, at dette forslag ikke havde nogen beskæftigelsesmæssig virkning. Det argument kan jeg ikke helt rigtig acceptere, for det kan da ikke være DKPs mening, at man ikke må fremsætte forslag, som ikke har en direkte beskæftigelsesmæssig virkning, eller ikke må interessere sig for spørgsmål, som ikke har en direkte beskæftigelsesmæssig virkning, men som har en stor følelsesmæssig betydning måske for en hel del mennesker. Hvis det var rigtigt, ville man jo lamme en

meget stor del af lovgivningsarbejdet, og det kan vel ikke være kommunisternes mening.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg forstår, at hr. Honoré ikke har hørt, hvad jeg har sagt, og det er måske undskyldeligt. Til hr. Honorés bemærkning i første omgang om, at kommunisterne vel ikke forventede, at man skulle tage dette forslag alvorligt, sagde jeg: nej, man kunne vel ikke forvente den samme alvor, når det gjaldt arbejdsløse, som når det gælder problemer med hunde. Det var det, jeg mente med det, for jeg synes egentlig, det var en grov bemærkning, at et beskæftigelsesforslag, som egentlig alle anerkender har en række positive elementer, man kunne bruge, ikke skulle tages alvorligt; det mener jeg i allerhøjeste grad det skulle.

Formanden:

Det er ikke hundeloven, der er til behandling.

(Kort bemærkning).

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti tager selve problematikken om arbejdsløsheden og bekæmpelsen af den alvorligt, men ethvert forslag, som påstår, at det kan løse disse problemer, kan ikke gøre krav på at blive taget alvorligt, bare fordi det påstår at kunne løse disse problemer. Vi mener, det kommunistiske forslag mere er et postulat end en reel anvisning.

Nymann (FP):

Hr. Jørgen Jensen påstår, at man kan afhjælpe arbejdsløsheden ved offentligt byggeri og ved ansættelse af hjælp i skoler, kommuner og andre steder. Det er muligt, man kan gøre det i øjeblikket, men jeg mener, der kun er én mulighed for at afhjælpe arbejdsløshed på længere sigt, og det er ved at gavne forholdene for erhvervslivet, således at erhvervslivet kan skaffe flere arbejdspladser for mennesker, der arbejder i produktions- og eksporterhvervene og i erhvervslivet. Det hjælper ikke, lige meget hvor mange mennesker man sætter i gang herhjemme med de forskellige papnissesarbejder. De skaber ikke valuta og eksistensbaggrund for nogen. Der er kun én mulighed: vi må hjælpe erhvervslivet